

Τὸ σάβανον τοῦ Τουρίνου ἢ μάλλον τὸ μαρ-
δηλιον ἐκ τοῦ ὁποῖον ἡ φωτογραφία κατώρθωσε
νὰ μᾶς δώσῃ ἀκριβῆ εἰκόνα τοῦ πραγματικοῦ
σώματος τοῦ Ἰησοῦ ἐσταυρωμένου, τείνει νὰ
φέρῃ ἐπαύστασιν εἰς τὴν ζωγραφικὴν. Ὁ τύπος
τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρεδέχθησαν ὅλοι οἱ ζωγρά-
φοι, ἡ στάσις τοῦ σώματος, τὰ καθημαγμένα
μέλη, ἅτινα στερεοτύπως σχεδὸν ἀνεπαρι-
στῶτος, ὅλοι οἱ ὑπεριόριθμοι Χριστοὶ τῆς Ἀ-
ραγερνήσεως καὶ τῶν μεταγερεστέρων χρόνων,
πρόκειται χάρις εἰς τὸ φωτογραφικὸν θαῦμα, ὅπερ
ἐξαγγέλλεται ἐκ Παρισίων, νὰ ὑποστοῦν κλονισμὸν
σημαντικόν, ὡς πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν.

Ἄλλὰ κάθε ἔκτακτον γεγονός δὲν δύναται
ἢ νὰ ἔχη καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις. Καὶ ἤρχισεν ὁ
πόλεμος μεταξὺ τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἐλπιδες
πιστῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελαν νὰ λατρεύουν ὄχι
τὰ φανταστικὰ σώματα τοῦ χρωστήρος τῶν ζω-
γράφων, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ σῶμα, οἷον ἦτο, ἤρχισαν
νὰ φυλλορροοῦν. Ἔως ὅτου καμμία γὰ ἀνακάλυ-
ψις συγκινήσῃ τὰ πληθῆ. Ἔως τότε ὅμως, ἄς
ἀρκεσθῶμεν εἰς τὸ ἱερὸν μαρδῆλιον τοῦ Τουρί-
νου, ὅπερ ἔχει καὶ τὰς μεγαλειτέρας πιθανότη-
τας τῆς ἀθετησίας.

ΔΑΦΝΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Προσεχῶς ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναστηλώσεως
τοῦ Ἑρεχθίου.

—Πρόκειται ν' ἀνεγερθῆ ἐν Δαρνίῳ μεγαλοπρεπὲς
οἰκοδόμημα, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ συγκεντρωθῶσιν ὅλαι αἱ
ἐν Ἑλλάδι σωζόμεναι χριστιανικαὶ ἀρχιότητες. Τὸ
Χριστιανικὸν αὐτὸ Μουσεῖον θὰ εἶνε πλούσιον εἰς τὸ
εἶδός του, καθότι ὑπάρχουσι πλεῖστα ἀρχαιότητες
ὅπως κατατεθῶσιν ἐν αὐτῷ.

—Ἐν τινι ἄγρῳ ἐν Ἀγρινίῳ ἀνευρέθησαν πολλὰ
ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα, ἐν οἷς καὶ ψήγματα χρυσοῦ.

—Μίαν ὥραν μακρὰν τῆς Τανάγρας ἀνευρέθη
μέγα μνημεῖον.

—Κατεσχέθη ἐν Πάρῳ εἰς χεῖρας χωρικοῦ ἀνάγλυ-
φος πλάξ, παριστῶσα ἵππεά γυμνὸν μετὰ τοῦ ἵππου
του, ὃν προσπαθεῖ νὰ δαμάσῃ.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Παρ' ἐγκρίτου λογίου ἐλάβομεν πρὸς ὀη-
μοσεῖυσιν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν.

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Μία ἐπιστολὴ

Θὰ σᾶς ζητήσω ὀλίγον χωρὸν διὰ νὰ
ρῆξω μίαν κοραυγὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν καθημε-
ρινῶν πολεμίων τῆς τέχνης. Εἶμαι παλαιὸς δημοσιο-
γράφος καὶ δὲν θὰ παρεξηγηθῶ, ἐλπίζω, ἀπὸ τοὺς νεω-
τέρους μου. Ἐλέχθη ὅτι ὁ καθημερινὸς τύπος ἐφόνευσε
τὸ Βιβλίον. Ἄλλοίμονον! Δὲν περιώρισθη ἔως ἐδῶ.
Φονεύει, ναὶ κύριε, καθημερινῶς φονεύει καὶ τὴν
Τέχνην. Κάθε πρωὶ μαζὶ με τὸν καφέ, μᾶς σεβρίζουν
αἱ ἐφημερίδες μας—ὄχι ὅλαι εὐτυχῶς—μελανοτυπώ-
ματα, εἰς τὸ ἐρεβῶδες χάος τῶν ὁποίων ὁ δυστυχῆς
ἀναγνώστης εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ
θέμα τῆς εἰκόνας, τὰ πρόσωπα, τὴν σύνθεσιν ἐν γέ-
νει. Δὲν θέλω νὰ γράψω καὶ ἐγὼ τὸ κλασικώτατον
ἐκεῖνο ὅσῳ καὶ ἀλυσιτελεῖς «ὕψωσατε φωνήν» διὰ τὰ
φαινόμενα αὐτὰ τῆς καλλιτεχνικῆς ἀδαρίας, ἀλλ'
ἤθελα νὰ ἐξώρμιζα τοὺς φίλους δημοσιογράφους ὅπως
σκεπθοῦν ἀπὸ κοινῶν, χάριν αὐτῆς τῆς δυστυχοῦς ἐν
Ἑλλάδι τέχνης, ἵνα περιστέλλουν τὰ ἀνδραγαθήματα
ζωλογράφων καὶ πιστῶν κ.λ.π. καὶ νὰ προτιμῆσουν
ὀλιγωτέραν ἴσως κυκλοφορίαν τοῦ φύλλου τῶν περιορι-
ζόμενοι εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν εἰδήσεων καὶ ἀφίνοντες
ἡσυχον τὴν τέχνην, ἣ ὁποία καὶ σχεδιαστὴν ἱκανὸν
ἀπαιτεῖ καὶ ἐκτελεστὴν καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅτινα δὲν
εἶνε δυνατόν νὰ διαθέτῃ μία καθημερινὴ ἐφημερίς,

μετὰ τὸν τελευταῖον μάλιστα πεντάλεπτον συναγω-
νισμὸν.

Περὶ τὸν ν' ἀναφέρω ὅτι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ζωλογρά-
φημα ἐπιγουράρησε κάπου ὡς βρασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας,
ὡς τζοκέυ ἵπποδρομίου τῆς Μαδρίτης, ὡς Σσεὶλ Ροδ
καὶ ὡς Μαρκόνι. Αὐτὰ εἶνε πλέον ἄνω ποταμῶν, διὰ
τὰ ὁποῖα μόνον διαστολὴ τῶν χειλέων εἰς πλατῶν
γέλωτα θὰ ἤρμυζε.

Θὰ μοῦ εἶπητε, ὅτι αὐτὰ συμβαίνουν καὶ εἰς... Πα-
ρισίους. Δὲν ἔχω καμμίαν ὄρεξιν νὰ τὸ ἀμφισβητήσω,
ἀλλὰ καλὸν θὰ ἦτο, ἐὰν συμβαίνουσι αὐτὰ ἐκεῖ, ἐδῶ
νὰ μὴ... ἐπαναλαμβάνονται.

Συγγνώμην διὰ τὰς φλυάρους παρατηρήσεις μου.

Μεθ' ὑπολήψεως

Δημόκριτος

—Εἰς Ἀμερικανός, ὁ κ. Σμιθ, ἠγόρασεν ἀντὶ
25,000 φρ. χρ. τὴν μεγάλην εἰκόνα τοῦ Ροῦβενς,
τὴν «Ἁγίαν Οἰκογένειαν» καὶ τὴν προσέφερεν εἰς τὸ
Καλλιτεχνικὸν Μουσεῖον τῆς Ν. Ἰόρκης.

—Προεκήρυξε διαγωνισμὸν μετ' ἄθλον 100 δρ. «Νέα
Σκηνή» διὰ σχέδιον διαφημίσεως τῆς θερινῆς περιόδου
τῶν θεατρικῶν ἐργασιῶν τῆς.

—Προεκήρυξε διαγωνισμὸν μετ' ἄθλον 150 δρ. τὸ
«Διεθ. ἐς Πρατήριον» ἐπίσης διὰ σχέδιον διαφημίσεως.

—Ὁ κ. Φρ. Ἀριστεὺς νέον ἔργον ἀπεπεράτωτε,
τὸν «Ἐσταυρωμένον» τολμηρῶς ἐμπνεύσεως καὶ ἰσχυ-
ρᾶς πρωτοτυπίας. Ἐνθουμούνται οἱ ἀναγνώσταί τῆς
«Πινακοθήκης» ὅτι ἐν τῷ γ' αὐτῆς φύλλῳ προεκή-
ρυξε διαγωνισμὸν ὅπως φιλοτεχνηθῆ εἰκὼν παριστῶσα
τὸν Χριστὸν ἐν Ἑλληνικῇ μορφῇ. Τὸ ἔργον τοῦ κ.
Ἀριστεῖως, ἂν μὴ εἴς ὀλοκλήρου, κατὰ τὸ πλεῖστον
σχετικῶς πληροὶ τοὺς θεμελιωδέστερους ὄρους τοῦ δια-
γωνισμοῦ ἐκεῖνου, ἐφ' ᾧ καὶ ἀξιοῦται ἐξαιρετικῆς ὀ-
λως μείας ἢ εἰκὼν ἀναπαριστᾷ μίαν κεφαλὴν Φοί-
βου Ἀπόλλωνος ἐσταυρωμένον ἐπὶ φανταστικοῦ σχε-
δὸν σταυροῦ ἐν ἀπόπτῳ, καὶ μετ' ὁπότεν ἀκάνθιον στέ-
φανον ἐν εἰδεί ἀκτινωτοῦ. Τὸ ἔργον ἐθαυμάσθη ἐν τῇ
Ἐταιρείᾳ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ τὴν Μεγ. Πέμπτην,
κατὰ τὴν διάλεξιν τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Χρ.
Ἡλιοπούλου, πραγματευθέντος εὐγλώττως ἀκριβῶς τὸ
θέμα τοῦτο, τῆς συναφείας τοῦ χριστιανισμοῦ πρὸς
τὸ ἀρχαῖον Ἑλλ. πνεῦμα. Τὸν «Ἀπόλλωνα—Χρι-
στὸν» τοῦ κ. Ἀριστεῖως θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ
προσεχὲς φύλλον.

—Ἀπῆλθεν εἰς Σμύρνην ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης κ.

Γ. Προκοπίου ὅπως διοργανώσῃ αὐτόθι ἴδιαν ἔκθεσιν τῶν ἔργων του. Εἰς ταῦτα συμπεριλαμβάνονται καὶ τέσσαρες νεώτατοι πίνακές του. Ἡ «Δύναμις τῆς ὕλης» φανταστικὴ ζωγραφία ἐκκεντρικῆς συλλήψεως, παριστώσα γυναῖκα, περὶ τὴν ὁποίαν ἔρπει ὄφρις, ἀνωθεν ὀρχοῦνται δαίμονες, ἐνὸς τὸ τέκνον τῆς πεθαμένου, ἢ κιθάρα τῆς μετθραυσμένης χορδᾶς καὶ τὸ κηρίον σβυστόν εἰκονίζουσι ὅλην τῆς ἐρημίας τὴν θύψιν. Τὰ ἄλλα του ἔργα εἶνε προσωπογραφία τῆς ἡμέτερας συμπαθοῦς συνεργάτιδος δεσποινίδος Αἰμιλίας Κούρτελη, ὁ «Σαυλόκ», ἔργον πολλῆς ἀξίας καὶ ἐν τοπεῖον.

— Ὁ κ. Λύτρας ἐπεράτωσε μίαν θαλασσογραφίαν ἔξοχον.

— Ὁ κ. Μαθιόπουλος ἐπεράτωσε δύο προσωπογραφίας: τῶν κυριῶν Μάτα καὶ Μάνου.

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Συνέστη ἐπιτροπὴ ὅπως ὁ ἀνδριάς τοῦ Διάκου ὄν ἐφιλοτέχνησεν ὁ γλύπτης κ. Ἰ. Καρακατσάνης (καὶ οὐ εἰκόνα ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ», ἐν τῷ β' φύλλῳ) στηθῆ καὶ ἐν τινι τῶν Ἀθηνῶν πλατείᾳ. Τὸ ἔργον ἐστοίχισε 35,000. Ἦδὴ ὅμως χάριν τοῦ σκοποῦ, ὁ καλλιτέχνης συγκατετέθη εἰς λάβη μόνον 16,000 δρ. τροποποιῶν ἐν τισι αὐτό. Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐν Ἀθῆναις ἴδρυσιν τοῦ ἀνδριάντος ἀπρητίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Σ. Μεροῦρη δημάρχου, Ν. Καζάτζη Προέδρου τοῦ «Ἑλληνισμοῦ», τοῦ βουλευτοῦ Ε. Κυριαζῆ, τῶν δημοτικῶν συμβούλων Μ. Κατσιμπαλη, Μ. Ὀριγώνη, τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πινακοθήκης» Δ. Ι. Καλογεροπούλου, τῶν ἐργαστασιαρχῶν Ἀλ. Ρεσίνα, Κ. Λιγνοῦ, Ε. Φινοπούλου καὶ τοῦ φιλολόγου Χρ. Ἡλιοπούλου

— Τὸ ἐν Βερολίῳ ἐγερθρόμενον μνημεῖον τοῦ Βάγνερ κατασκευασθῆσεται ἐκ Πεντελῆσιου μαρμάρου τῆ συστάσει τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Τὴν 14 Ἀπριλίου (ν) ἤνοιξεν ἐν Κων)πόλει ἡ δωδεκάτη διεθνῆς Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις, γεγονός ἀρκετὰ σημαντικὸν διὰ πόλιν μὴ ὑποστηρίζουσαν τὰς Καλὰς Τέχνας. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπερέβη πάσας τὰς προηγουμένας. Περιλαμβάνει πολλὰς εἰκόνας ἀξίας λόγου. Διακρίνονται οἱ Ἴταλοὶ ζωγράφοι, οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τῆς μετακλήσεως ἐν Κων)πόλει τοῦ Μπελίνη ἀπὸ τοῦ ΙΕ' ἔτι αἰῶνος, εἶχον κἀποια δικαιώματα ἰδιαιτέρας ἐν Τουρκίᾳ ἐκτιμῆσεως καὶ οἱ Γάλλοι. Ἐκθέτουσιν ἔργα ὁ πρόεδρος τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Αὐτοκρατορικῆς καλλιτεχνικῆς σχολῆς Ἀχμέτ Ἀλῆ Πασᾶς, μαθητῆς τοῦ G6rome τοπειογράφος, ὁ Χαμηδῆ βέης, διευθυντῆς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου μαθητῆς τοῦ Μπουλανζέ, ὁ Ἀχμέτ Ριφαῆτ καὶ ἄλλοι.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν μετέσχον καὶ Ἕλληνες. Πρώτη ἡ δεσποινὶς Θάλεια Φλωρᾶ ἐκθέτει 21 ἔργα, κοητιδογραφίας, ἐλαιογραφίας, καὶ μολυβδογραφίας. Ἐκθέτει κέντε προσωπογραφίας, σπουδᾶς καὶ ἀρχαῖα μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν, Καρυάτιδας, Πνῦκα, Ἀπτερον Νίκην, Ἐρεχθεῖον κ.λ.π., ἅτινα εἰργάσθη κατὰ τὴν ἐν Ἀθῆναις διαμονὴν τῆς. Ὁ κ. Ἀλεκτορίδης ἐκθέτει δύο προσωπογραφίας καὶ δύο σπουδᾶς. Διακρίνονται τὰ ἔργα τοῦ Ἴταλοῦ καθηγητοῦ Zonaro, διπλωματοῦ τῆς Ρώμης ἐκθέτοντος Μουσουλμανικὰς ἠθογραφίας, τοπεῖα, ἀνατολικὰς ἀμειρίσεις καὶ θαλασσογραφίας. Πολλὰ ἔργα ἐκθέτει ὁ Ἴταλὸς ἐπίσης L. de Mango, ἀπόφοιτος τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς τῆς Νεαπόλεως. Ἐν ὅλῳ ἐκτίθενται 265 ἔργα ζωγραφικῆς, ἐκ τῶν 316 ἐν συνόλῳ ἐκθεθέντων. Ἡ γλυπτικὴ ἀντιπροσωπεύεται πενιχρότατα διὰ δύο μόνον γλυπτῶν, τοῦ

M. I. Chénéb βέη καὶ τοῦ E. Osgan. Ἐπίσης ἐκτίθενται ἔργα τινὰ χαρακτηριστικῆς καὶ σχέδια.

Τῇ 6ῃ Ἀπριλίου ἐτελέσθησαν ἐν Σμύρνη τὰ ἐγκαίνια τῆς β' καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως τοῦ Πανωνίου συλλόγου.

Ἐκθεσις Πανωνίου

Κατὰ τὴν Ἐκθεσιν ταύτην ἐξετέθησαν 177 ἔργα, ἐξ ὧν 96 ζωγραφικῆς ἐξ ἐπαγγέλματος καλλιτεχνῶν, 26 ἔργα γλυπτικῆς, 10 ἀρχιτεκτονικῆς, 33 ἐρασιτεχνῶν, 8 φωτογραφίας καὶ 4 σχέδια μηχανικῆς.

Τῆς ἐκθέσεως μετέσχον πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Σμύρνη καλλιτέχναι καὶ πλείστοι ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐκ τῶν πρώτων ἐξέθεσαν οἱ κ.κ. ἀδελφοὶ Ἀντωνιάδου, Β. Βερνάρδος 12 ἔργα κατὰ τὸ πλεῖστον σπουδᾶς, Ε. Ἰωαννίδης προσωπογραφίας, Ο. Κούρτοβιχ ἐκθέσας 8 ἔργα, ἐν αἷς ἀπεικονίσεις Σμυρναϊκῶν σκηνῶν, Χ. Συρᾶκος 3 συνθέσεις καὶ 1 θαλασσογραφίαν, Γ. Δημητριάδης διακριθεὶς ἐν τῇ ἐκθέσει διὰ 14 γλυπτικῶν ἔργων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέχον ὁ Χειμῶν καὶ ὁ Ὀνήσκων μάρτυς, Ν. Καραγιώργης καὶ Φ. Πραξίας.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐκθέτουσιν ἔργα οἱ κ.κ. Κ. Βολονάκης 3 θαλασσογραφίας Γ. Ἰακωβίδης αὐτὸ πρῶτον μάθημα τῆς μουσικῆς καὶ ἐπιτραπέζια, Ν. Λύτρας τὰ «Ἀνθὴ Ἐπιταφίου» καὶ τὸν «Χασομέρην», Ο. Φωκᾶς 6 ἀπεικονίσεις ἀρχαίων μνημείων τῶν Ἀθηνῶν, Ν. Ὀθωναῖος Τρικυμιάν, ἐν τοπεῖον καὶ μίαν θαλασσογραφίαν καὶ Κ. Ρωμανίδης 3 τοπεῖα. Αἱ δεσποινίδες Θάλεια Φλωρᾶ τῆς «Ἠγῶ», ἔργον ἐξείρετον, «Κακὰς εἰδήσεις», «κεφαλὴν Νηρηίδος», «Χρυσάνθεμα» καὶ 2 σπουδᾶς, Σ. Λασκαρίδου «Δρόμον Πατριόν», «Ἀγορὰν Αἰδῆψου», «Χωρικὸς πητα» καὶ «Βράχους» ἐκτεθέντα πάντα ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκθέσει τῶν Ἀθηνῶν καὶ Φοίβη Κοντοπούλου ἐκθέσασα σύνθεσιν γυναικὸς ἀναπαυομένης. Ἐκ Μονάχου ὁ κ. Σαββίδης ἐξέθηκε τὴν «Χορεύτριαν» ἔργον πολλοῦ λόγου ἀξιοῦ, κεφαλὴν Ὀλλανδοῦ, Ἐσωτερικὸν ἐργαστηρίου, 4 κεφαλᾶς καὶ μίαν σπουδὴν. Ὁσαύτως ἐκτίθεται καὶ μία κεφαλὴ γραιίας τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἀκμαῖσαντος Ἑλλήνου καλλιτέχνου Ν. Κουελάκη.

Πρὸς τούτοις ἐκθέτουσι καὶ ξένοι οἱ κ. κ. Μιλλῆς Bricard, Mell Wood H., Goutier, Gudin, Kampi, Preziosi, Pinard Moya, Pousau Debat E.

— Ἦνοιξεν ἐν Χαλκίδι παρισταμένης τῆς Βασ. Οικογενείας τῇ 23 Ἀπριλίου ἡ Πανελλήνιος ἔκθεσις τῆς Γυναικείας βιοτεχνίας, ἣν διοργάνωσεν ὁ σύλλογος κυριῶν «Ἐργάνη Ἀθηνα». Ἐκ τῶν ἐκθεμάτων, τὸν γενικὸν θαυμασμὸν προεκάλεσεν ἔργον ποικιλτικῆς τῆς ἐκ Τρικιάλων δεσπ. Ποντολέντος, παριστῶν τὸν Ὀθέλλον διηγούμενον εἰς τὴν Δυσδαίμονα τὰς νίκας του, ἀξίας 10,000 δρ.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Εἰς νέαν ἄσκησιν μθητριῶν καὶ μαθητῶν τῆς κ. Λόττνερ παρέστησαν πολλοὶ ἀκραταί. Τὸ Trio τοῦ Mozart ἐτελέσθη ἐν τῇ δεσποινίδος Κροκίδα κυμβαλιστρίας, Δέφνερ τετραχορδιστοῦ καὶ Μανούση βαρβιστοῦ ἐνεποίησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν. Ἡ δεσπ. Ράλλη ἔψαλλε τὸ Air τῆς «Κλεοπάτρας» τοῦ Händel καὶ τὴν Σερενάταν τοῦ Bizet πολὺ εὐμορφα, ἡ δεσπ. Καμπανάκη ἀπέδειξε ἀληθῆς τάλαντον φωνῆς, ὁ κ. Οὐρμπαν ἔψαλλε μετ' ἐξόχου ἐπιτυχίας, ἡ δεσποινὶς Κουλουμοπούλου ἐπευφημήθη παταγωδῶς εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον, ἡ δὲ δεσπ. Ραλλοῦ Σμολένσκη ἔδωκε νέον δεῖγμα τῆς τέχνης τῆς μετὰ τὴν Polonaise τοῦ Chopin.

— Ἐν Μιλάνῳ ὁ ἐκδότης μουσικῶν ἔργων Σανζόνιο, ὁ ἀντίπαλος τοῦ Ricordi, προεκήρυξε διεθνῆ διαγωνισμὸν μετ' ἄθλον 50,000 φρ. χρ. πρὸς σύνθεσιν μονοπράκτου λυρικοῦ δράματος, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα περιπου τῆς «Καβαλλερίας Ρουστικάνας» Τὸ βραβευθόμενον θὰ παρασταθῇ εἰς Μιλᾶνον τῷ 1904.